

Stanowisko nr 1/21
Sejmiku Województwa Mazowieckiego
z dnia 23 lutego 2021 r.

w sprawie oceny podjętych przez Ministra Zdrowia działań zmierzających do wypracowania rozwiązań legislacyjnych dotyczących restrukturyzacji podmiotów leczniczych wykonujących działalność leczniczą w rodzaju leczenie szpitalne

Minister Zdrowia zarządzeniem z 23 grudnia 2020 r. powołał *Zespół do spraw przygotowania rozwiązań legislacyjnych dotyczących restrukturyzacji podmiotów leczniczych wykonujących działalność leczniczą w rodzaju świadczenia szpitalne* (dalej jako: „Zespół”).

Zadaniem Zespołu jest opracowanie i przedstawienie do akceptacji Ministrowi Zdrowia założeń rozwiązań dotyczących restrukturyzacji podmiotów leczniczych wykonujących działalność leczniczą w rodzaju leczenie szpitalne (do 28 lutego 2021 r.), a następnie opracowanie i przedstawienie do akceptacji Ministrowi Zdrowia projektu ustawy, wraz z uzasadnieniem i Oceną Skutków Regulacji (do 31 maja 2021 r.).

Sejmik Województwa Mazowieckiego wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, iż do prac w Zespole nie zostali dotychczas zaproszeni przedstawiciele organów podmiotów tworzących oraz podmiotów leczniczych, których reforma, nad którą pracuje Zespół ma bezpośrednio dotyczyć.

Przypomnieć trzeba, że niedawna reforma mająca usystematyzować zarządzanie usługami medycznymi, czyli wprowadzony w 2017 r. system podstawowego zabezpieczenia świadczeń zdrowotnych w postaci tzw. „Sieci szpitali” nie została doprowadzona do końca i nie poprawiła sytuacji pacjentów i samych szpitali.”. W ocenie kontrolerów Najwyższej Izby Kontroli (informacja o wynikach kontroli z 19 czerwca 2019 r.) nie brano pod uwagę społecznych potrzeb ani możliwości diagnostycznych i terapeutycznych konkretnego szpitala. Nie uwzględniono ich znaczenia w zapewnieniu bezpieczeństwa zdrowotnego w regionie, nie kierowano się sytuacją demograficzną i epidemiologiczną na obszarze funkcjonowania placówki, ani stopniem dostosowania jej infrastruktury do obowiązujących przepisów. Centralizacja, która miała ułatwić pacjentom dostęp do świadczeń zdrowotnych, a dyrektorom zarządzanie placówkami, nie poprawiła ani sytuacji chorych, ani finansów większości badanych szpitali.

W ostatnich latach zauważyć można ponadto liczne i trudne do przewidzenia przez zarządzających podmiotami leczniczymi zmiany legislacyjne, poprzez które wprowadzono znaczne podwyżki wynagrodzeń m.in. wśród personelu medycznego, co wpłynęło na wzrost kosztów ponoszonych przez podmioty lecznicze. Dodatkowe koszty dotyczące wzrostu wynagrodzenia zasadniczego oraz jego pochodnych, wynikające z przyjętej polityki rządu obowiązani są w znacznej mierze ponosić pracodawcy, co niekorzystnie odbija się na kondycji finansowej podmiotów leczniczych, a w konsekwencji może doprowadzić do obniżenia jakości udzielanych świadczeń zdrowotnych. Jednocześnie jednak brak jest po stronie Narodowego Funduszu Zdrowia odpowiedniej reakcji na zaistniałą sytuację w postaci wzrostu wyceny realizowanych świadczeń, który chociaż częściowo niwelowałby systematycznie rosnące koszty pracy.

Przyczyny trudnej sytuacji występującej od lat w podmiotach leczniczych zdiagnozowane zostały w uzasadnieniu do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 listopada 2019 r. (K 4/17). W niniejszym uzasadnieniu Trybunał Konstytucyjny wskazał, że „powszechnie występujące zadłużenie szpitali i jego rozmiar, a także podejmowane przez ustawodawcę

okresowo akcje oddłużeniowe stanowią nieodparty dowód na to, że środki przekazywane przez NFZ szpitalom są nieadekwatne do kosztu realizowanych przez nie świadczeń”. Ponadto, uchwalane w sytuacjach kryzysowych ustawy ratujące szpitale przed likwidacją dowodzą, że władza państwowa jest świadoma niebezpieczeństwa związanego z zaniechaniem udzielania świadczeń medycznych.

Wątpliwości dotyczące zasadności i skuteczności zmian w zakresie restrukturyzacji podmiotów leczniczych wykonujących działalność leczniczą w rodzaju leczenie szpitalne, nad którymi pracuje powołany Zespół budzą również krótkie terminy wyznaczone przez Ministra Zdrowia dla opracowania założeń oraz rozwiązań legislacyjnych dla planowanej reformy.

Tym samym Sejmik Województwa Mazowieckiego z uwagi na:

- skalę zapowiadanej reformy w ochronie zdrowia,
- zbyt krótki okres przyjęty dla wypracowania rozwiązań legislacyjnych dotyczących restrukturyzacji podmiotów leczniczych wykonujących działalność leczniczą w rodzaju świadczenia szpitalne,
- pominięcie przedstawicieli organów podmiotów tworzących oraz przedstawicieli podmiotów leczniczych, dla których jednostki samorządu terytorialnego są podmiotami tworzącymi lub w których posiadają udziały oraz
- trwający w kraju stan epidemii

- wyraża obawy, iż zarówno trudna sytuacja w ochronie zdrowia związana z COVID-19, jak również brak szczegółowej analizy faktycznych problemów z jakimi zmagają się podmioty lecznicze oraz współfinansujące ich działalność podmioty tworzące, mogą sprawić, iż kolejna reforma ochrony zdrowia zakończy się niepowodzeniem i nie poprawi sytuacji pacjentów i samych szpitali.

Dlatego też Sejmik Województwa Mazowieckiego apeluje do Ministra Zdrowia oraz Przewodniczącego Zespołu o:

- **dopuszczenie do prac nad wypracowaniem rozwiązań legislacyjnych dotyczących restrukturyzacji podmiotów leczniczych wykonujących działalność leczniczą w rodzaju leczenie szpitalne przedstawicieli organów podmiotów tworzących oraz przedstawicieli podmiotów leczniczych, dla których jednostki samorządu terytorialnego są podmiotami tworzącymi lub w których posiadają udziały,**
- **a następnie wydłużenie czasu niezbędnego do wypracowania reformy ochrony zdrowia, której wprowadzenie poprawi jakość udzielania świadczeń zdrowotnych oraz sytuację w szpitalach.**

**Przewodniczący Sejmiku
Województwa Mazowieckiego**

Ludwik Rakowski

Stanowisko kieruje się do:

- Pana Adama Niedzielskiego – Ministra Zdrowia,
- Pana Sławomira Gadomskiego – Przewodniczącego Zespołu, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Zdrowia.